

[Wilhelm.]

af dette lovforslag, hvad er det så for andre registre med særlig interesse for fremmede magter? Det er muligt, man kan nævne nogle, men så vil jeg sige, at vi sandsynligvis også er utrygge ved at have dem under danske magter. For os at se er der ikke nogen principiel forskel mellem misbrugsmulighederne hos fremmede magter og misbrugsmulighederne hos den danske statsmagt.

§ 16 om, at oplysninger kan videregives fra offentlige registre til private personer og virksomheder, sætter jo i virkeligheden de tavshedsforskrifter, som står i straffelovens § 152 og § 164 b og i tjenestemandsløvens § 10, ud af kraft. Det gør den jo bl. a., fordi man har benyttet dette ret kunstige skel mellem almindelige og specielle tavshedsforskrifter.

Jeg skal blive ved det og bare nævne, at jeg har fundet, at det var et meget vægtigt bidrag, vi allerede har fået. Vi har jo fået visse bilag allerede i retsudvalget om denne sag, selv om den ikke officielt er henlagt til retsudvalget endnu. Bilag nr. 5 fra cand. jur. Oluf Jørgensen – jeg husker ikke, hvor han hører til; Ålborg universitetscenter, tror jeg det var – gennemgår meget grundigt på en 40 sider bare et enkelt aspekt af lovforslag nr. L 97 og kigger på, hvordan retstilstanden hos sociale klienter efter denne lov er, sammenlignet med det gældende, og konkluderer, at der er tale om en forringelse, en svækkelse af retsgarantierne. Jeg synes, at hans konklusion virker veldokumenteret, og jeg synes, det virker rigtigt, når han siger, at det, man har gjort her, er at tilpasse retstilstanden til den tekniske udvikling i stedet for at gøre det modsatte.

Jeg føler mig fristet til at sige til sidst, at jeg kan bekræfte ministerens i dag to gange gentagne udtalelse om, at han med disse forslag er gået til bunds i sagerne. Det, han burde have gjort, var selvfølgelig at gå til bunds med sagerne!

Lis Starcke (DR):

Jeg har ikke været herinde så længe, men det er alligevel gået op for mig, at der er et vist kammeratskab, til trods for bemærkningerne fra den sidste ordfører.

Jeg har faktisk et par sider med bemærkninger og sammenligninger imellem regeringens forslag og vores, men jeg synes, de hører hjemme under udvalgsbehandlingen. Derfor skal

det bare være en kort bemærkning her fra mig, nemlig at jeg takker for det kammeratskab, at man har gjort mig opmærksom på, at jeg har ret til at komme i udvalget, når jeg er ordfører for sådan et forslag. Det glæder jeg mig meget til. Så skal jeg komme med mine bemærkninger dér og ikke spille tingets tid med dette.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om folkeskolen.

(Lovforslag nr. L 162. Fremsat 15/4 77).

Formanden:

Sammen med denne sag foretages den følgende på dagsordenen opførte sag, nemlig:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om ændring af lov om folkeskolen [af Gerda Møller m. fl.].

(Beslutningsforslag nr. B 29. Fremsat 25/3 77).

Forslagene sættes til forhandling.

Undervisningsministeren (Ritt Bjerregaard):

Jeg skal ikke knytte nogen bemærkninger til det lovforslag, regeringen har fremsat, det fremgår af fremsættelsen.

Derimod skal jeg knytte nogle bemærkninger til det forslag, som er fremsat af det konservative folkeparti. Dette forslag til folketingsbeslutning kan efter min opfattelse kun betragtes som et udslag af et ønske fra forslagsstillerne om endnu en gang at markere, at det konservative folkeparti ikke var med til at vedtage den nye folkeskolelov, og jeg kan dårlig tro, at forslagsstillerne selv regner med at få et sådant forslag vedtaget.

Ifølge bemærkningerne til forslaget har den